

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.2. Erat quidam languens &c. Maria autem erat &c. Eleganter probat Euangelista Christi diuinitatem ex illo quod in Maria & fratre Lazaro est operatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

quod videtur inadvertenter dictum, & nulla de causa, quod sua profundissima non contineat sacramenta: quid ergo de illa scriptura censendi quam idem Spiritus S. per manum aquilæ illius cælestis D. Joannem intelligo, expressit, in non parvam Christi gloriam eiusque divinitatis assertionem, qua coronidem imposuit processui quem D. Ioannes huic congruum scripsit intentioni: expendamus igitur illas, quas possumus pro temporis angustijs.

§. 2. Erat quidam languens &c. Maria autem erat &c. Eleganter probat Evangelista Christi divinitatem ex isto quod in Maria & fratre Lazaro est operatus.

Inscribatur in Bethania non leuiter Lazarus omnibus notissimus cum ex se tum ex sororibus suis Maria & Martha, notanter autem cognita erat Maria: erat etenim illa quæ suis repudiis vanitatibus carnisque lascivijs remittens ad Christi pedes confessa procurrerat, eosdem lacrymis suis rigans, vnguens vnguento, tergens capillis, oscula illis ingens deuotissima: Maria autem erat, quæ unxit Dominum vnguento & extersit pedes eius capillis. Per transfennam hic leuiter considera quod in cortice literæ patet manifestum, quæ cura scilicet Evangelista hæc omnia designet, suisque proprijs exprimat nominibus: locum, infirmum, sorores, quod omnes essent publicè notæ, quod nihil hic factum sit admittendum, sicut illa quæ de longinquis adseruntur regionibus, atque de personis nemini cognitis, nec expressis: hoc unum est argumentum quo præter alia historiographi se veritatem dixisse confirmant: sic aduentu D. Petrus Chrysol. alia licet intentione, hic tamen ad bolidem cadit: Locum, tempus, personas, & Evangelista designat ut relationis veritas manifestis ipsarum rerum comprobetur indicijs. Verumtamen cogitationem tuam reflecte, ad id quod D. Ioannes narraturus hoc miraculum de Lazari: resurrectione scribat quasi inadvertenter & per parenthesis id quod primum operatus fuerat Christus in Magdala sorore Lazari dicendo: Maria autem erat quæ unxerat &c. quæ cum esset mulier in ciuitate peccatrix lupa notoria, inferni titio, eam Christus in Seraphinam mutauit amore flagrantissimam, connectens huius Lazari resurrectioni quo ad corpus; illam quam ediderat in sorore Maria quo ad animam, quatenus argu-

mentum proderet firmissimum atque irrefragabile (a) potestatis atque essentia, Diuinitæ in Christo Iesu, quod ipse isdem Iudæis designarat, & canto, quando manifestus hauc illis aperuit fidei veritatem.

Idem scribit Evangelista Ioannes (vt notat Lib. 20. de D. August. Inse admodum, ac singulariter grauius, c. 6. & tract. 12. in Ioa. & ser. 64. occidere: quia parato paralytici ad piscinam miraculo illis significauit, imo dixit aperiens, de verb. virtutem suam esse diuinam, seque Deum Patri Domini, æqualem: Propterea magis quarebant eum Iudæi Ioan. 5. 18. inuiscere &c. quia patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. Vnde colligo quod illa Saluator non dixerit imperfectè & quasi multitando dentibus sed adeo manifestè vt sicut hoc perducles illi intellexerunt eius inimici potuissent hoc ipsum Arius eiusque sequaces intelligere, eum illi bile rabida contra Christum infremere conati vt palinodism caneret; nedum non dicta reuoco responderet Dominus sed hoc vobis sic probabo clare, vt nunquam clarius, certum est illum esse Deum qui opera facit Deo propria & eodem modo quo Deus, illa ego facio: Quicumque pater facit hæc & filius similiter facit. Quomodo probas hoc? supponit id quod Psal. 111: Propheeta regius duo esse opera Deo propria. Duo operum: anima impertiri vitam gratiæ, quæ per peccatum mortua erat: secundum, mortuum de mortis potestate vindicare, quem habet in sepulchro captiuum: Deus noster Deus saluus factuendi & Domini Domini exitus mortis.

Sic verba illa intellexit D. Basilus & notat in scolis Cardinalis Bellarminus in Hebræo haberi nomē in, ineffabile Deo proprium, quod bis repetitur: Psal. 67. Domini Domini, quasi per hoc certius alleuetando, eo modo quo dicit Sacerdotis est absolute à peccatis, hæc duo opera faciam ego ait Christus. Primum: virtute verbi mei resuscitabo animas mortuas per peccatum, hoc illis verbis: (teste D. Aug.) indicatur: Amen dico vobis, quia venit hora & nunc est; quando mortui audient vocem filij Dei, & qui audierint uiuent. Non hoc intellexeris, inquit, de mortuis quo ad corpus sed quo ad animam, illi namque pleno ore mortui appellantur: Mortui: non est ista resurrectio corporum, sed animarum, habent enim anima mortem Tom. 4. suam in impietate atque peccatis, de qua dicitur, sine mortuos sepelire mortuos suos.

Secundum: omnes mortuos corporaliter resuscitabo & vocis meæ virtute eos de monumentis excitabo rediuinos: Venit hora in qua om-

nes qui in monumentis sunt, audient vocem Filij Dei & procedent &c. Non vocat illos mortuos non enim absolute tales sunt, qui solummodo quo ad corpus mortui sunt sed vocat eos in monumentis tumulisque reconditos, hęc duo opera ait. D. Ioan. proposuit & promisit Christus vt diuinitatis suę certissima testimonia: quia verò interrogare posses, quando Christus illa cõpleverit: quamvis enim de primo opere satis constet, multos enim in anima mortuos sola sua voce resuscitauit, vt pote Samaritanã, Mattheum, ac Zachæum: de secundo tamen nihil nouimus, quòd verbo suo in monumentis reconditos ad auras reuocaret: Omnes qui in monumentis sunt, idcirco hanc proponit historiam, in qua vtutque completum asserit, in duabus personis adeò cognitis ac publicis quales erant Maria & Lazarus. Mariam etenim tot mortuam mortibus quot peccatis mortalibus inquinabatur: (erant autem omnis generis indicia per septem dæ-

Ho. 93. in
Euang.
Luc. 8. 3.

mones, vt ait D. Gregor. a quibus vt ait Euangelista Lucas possessa tenebatur: De qua septem dæmonia exierant:) ex illis omnibus euocauit, vitamque largitus est illi gratiæ sublimẽ adeò, vt quę prius erat inferni tũo, illam inter Seraphinos diuino amore flagrantissimos extulit: Dilixit multum & hoc solo suo verbo quod illi ait, dum pedes suos peccatrix inungeret &c. Remittuntur tibi peccata tua. Lazarum autẽ in tumulo iam corruptum, tantoque fetore horridum: vt germana eius soror se tantu n fetorem ferre non posse protestetur; viuum, incolumem, & alacrem suę vocis virtute resuscitauit; quo liquide demonstrauit se idem facere posse in extremo die iudicij vt notat D. Gregorius Nyssenus: Quemadmodum vnus excitatus est à Christo, Orat. 3. de eodem modo poterunt decem & vt decem tracenti resurrect.

D. GREG.
NYSS.

Orat. 3. de eodem modo poterunt decem & vt decem tracenti resurrect.

Orat. de
suo resur.

D. PIT.

CHRYSO.

Serm. 63.

qua suam Christus testatur probatque diuinitatem: Quicumque Pater facit, hæc & filius similiter facit. Notanter ait Similiter, id est, non orando, non supplicando, non alienum postulando auxilium, sed eo modo quo Deus operatur, scilicet præcipiendo.

Hoc vt præcipuum statuit D. Paulus eiusdem prædicator eximus de Domino nostro dispu-

tans, de quo tale fert testimonium: Qui prædicat. Rom. 1. 4. Finatus est Filius Dei in virtute. Sic etiam S. Patres Græci, qui prædicta verba sic legunt: Qui declaratus aut comprobatus est Filius est Dei, quoniam est hæc diuina Virtus: in quo illam manifestauit in duobus: Primo, dum sanctificat animas ipsque vitam diuina sua gratia, infundit. Secundo: dum mortuos resuscitat: Secundum Spiritum Sanctificationis ex resurrectione mortuorum. Illa considera: nobis enim hæc coniuncta refert D. Ioannes in duobus illis Germanis: nam idcirco ad memoriã reuocauit opus illud Magdalene: Maria erat qua unxit &c. Missum faciamus quod operatus est in Maria, & quod agit in Lazaro, consideremus: quamvis enim illud, tãto fuerit excellentius; quanto est anima corpore nobilior & animæ vita corporis vitã præcellentior; nostris tamen oculis carnalibus quibus corpora patent euidentius, admirabilior est Lazari in corpore resurrectio, quàm Magdalene in anima: quini no per hoc quod Dñs in corporibus operabatur, quid posset in animabus, clarè demonstraba: vt patet in Paralytico: dum eum curaturus sic ait: Vt scitis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, surge, tolle lectum tuum,

Matt. 9. 9.

§. 3. Prudenter egerunt Domina ista dum statim ad Deum recurrunt, qui hoc non facientem castigat.

Miserunt ergo sorores eius ad eum. In morbum incidit Lazarus adeò grauem, vt continuo illum lecto detinuerit viribus elumbum, infirmum, hoc enim est Languens; ita vt confestim manifestum vitæ periculum incurretit. Sorores eius hac fratris sui infirmitate non parum afflictæ continuo nuntium Christo miserunt, velut in quo verũ erat salutis vitæque remedium. Iam de Iudæa excesserat, quando in festo renouationis templi, de quo die Mercurij proximo, eum Iudæi lapidibus obruere conabantur, ad ripam igitur fecerat Iordanis itinere decem aut duodecim horarum à Bethania & Hierusalem, ibique moram trahebant: Exiit de Iud. 10. 49 manibus eorum. (Sic Euangelista:) Et abiit iterum in eum locum ubi erat Ioannes baptizans primum & mansit illic. Eo igitur sorores illæ miserunt ad eum. Optimè se ostenderunt discipulas in Dei schola instructas in qua hoc inter cetera prælegitur, vt in quacũque tribulatione necessitate, morbo, & afflictione Deus primus sit, hoc pri-

In Dei
In Dei
ad mo præ-